

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 2378 van 8 oktober 2007
in de zaak X/Ilde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Turkse nationaliteit, op 30 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 mei 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 7 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die loco advocaat K. LUYCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Op 20 december 2006 werd door verzoekende partij een vestigingsaanvraag ingediend in functie van haar Belgische echtgenoot.

1.2. Op 11 mei 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd op 21 mei 2007 ter kennis gebracht aan verzoekende partij.

De beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

"(...)

motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich brengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Na telefonisch contact met de gevangenis van Antwerpen dd. 23/04/2007 blijkt dat betrokkene haar echtgenoot daar verblijft. De samenwoning kan dus niet vastgesteld worden.

motivering in rechte: artikel 40 § 6 wet 15.12.1980

artikel 61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door

K.B. 7.11.1988 en K.B. 12.6.1998.

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Zij betoogt dat verwerende partij uit het feit dat haar echtgenoot in de gevangenis verblijft verkeerdelijk heeft afgeleid dat er geen echte en duurzame levensgemeenschap zou bestaan. Verder merkt zij op dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar het feit dat zij, om redenen buiten haar wil, niet samenwoont met haar echtgenoot om de feitelijke omstandigheden niet in aanmerking te nemen en te besluiten dat er geen gezinscel aanwezig is.

2.2. Er dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. (R.v.St., nr. 167.477, 5 februari 2007; R.v.St., nr. 164.298, 31 oktober 2006).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen kent, doch dat zij van oordeel is dat de feiten, die aan de basis liggen van de beslissing, foutief of onvolledig werden beoordeeld. Het opgeworpen middel dient daarom vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht bekeken te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

Op 28 maart 2007 werd door de politie van Antwerpen een samenwoonstverslag opgemaakt. In dit verslag wordt gesteld dat de echtgenoot van verzoekende partij in de gevangenis verblijft, doch dat er, rekening houdende met eerdere bezoeken, kan besloten worden dat er een effectieve en familiale relatie tussen verzoekende partij en haar echtgenoot bestaat. In het verslag wordt tevens geduid dat er een passende huisvesting is, dat persoonlijke voorwerpen die wijzen op een effectieve gezamenlijke vestiging aanwezig zijn en dat het buurtonderzoek positief is. Aangezien de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, in de bestreden beslissing, aangeeft dat er een gezinscel dient te bestaan en dat deze ook kan bestaan wanneer de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden is en aangezien uit het verslag van de politie van Antwerpen blijkt dat er een gezinscel aanwezig is, is het kennelijk onredelijk om de aanvraag tot vestiging te weigeren louter op basis van het feit dat de echtgenoot van verzoekende partij tijdelijk in de gevangenis verblijft.

De materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 mei 2007 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------------	--

mevr. I. CORNELIS,	toegevoegd griffier.
--------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.